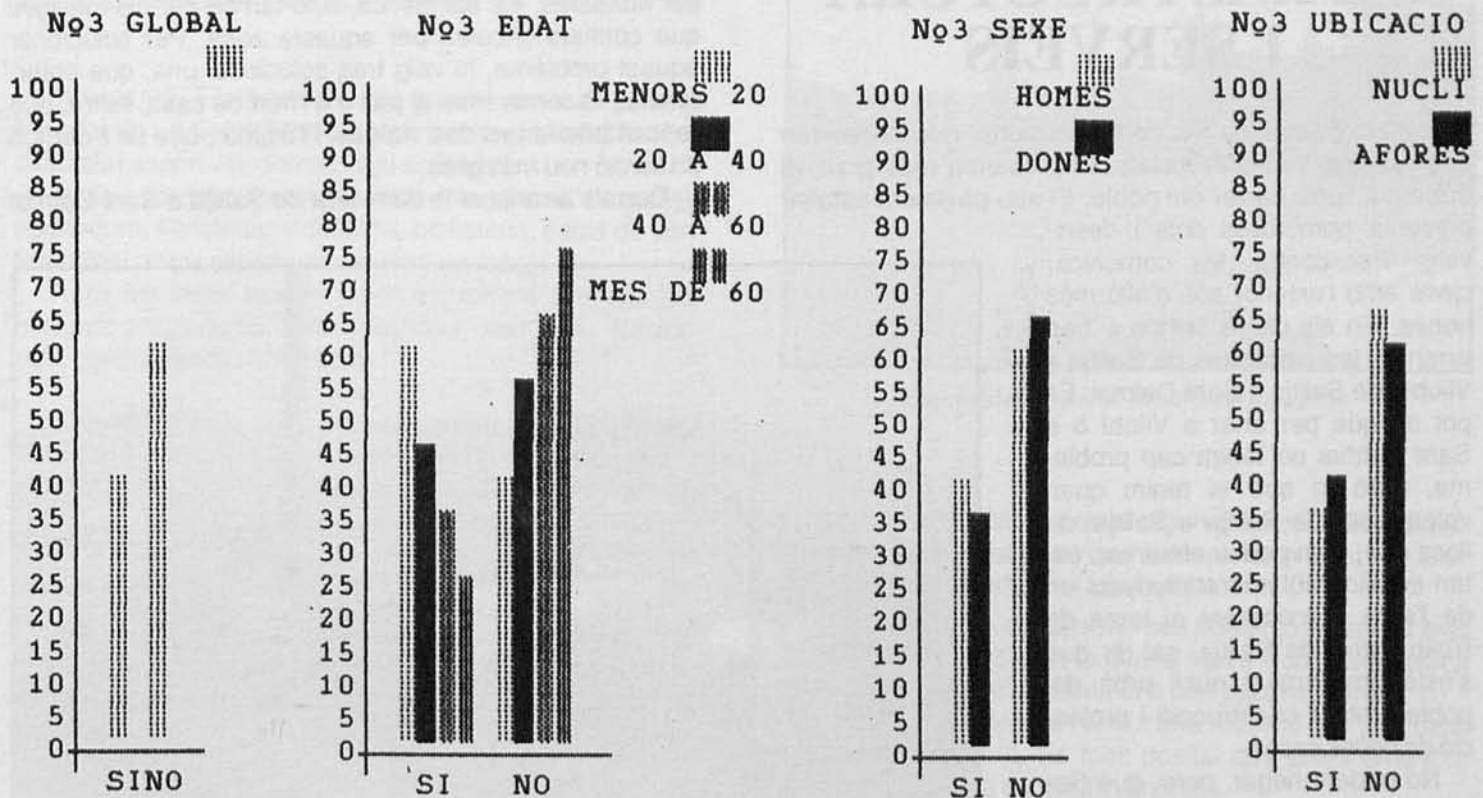

TERCERA PREGUNTA

VALORACIÓ

L'enquesta ens mostra que una gran majoria està a favor de la segregació de Vilobí d'Onyar. Això es manifesta més acusadament en l'estadística per edat. Com més joves, més partidaris de la segregació i amb més ganes de fer coses per aconseguir-la.

La gent del nucli urbà està sensibilitzada i els homes hi estan més predisposats que les dones encara que amb lleugers percentatges de diferència.

On tota l'estadística canvia és en la tercera pregunta: Assumiries tasques de responsabilitat?

Només un 38% hi estaria disposat, encara que entre la gent jove s'arriba al 58%.

En general, s'està predisposat a la segregació però amb poques ganes de assumir-hi responsabilitats.

Però és que hi hauria més del 40% (unes 100 persones de Salitja) que assumiria tasques de responsabilitat en l'actual Ajuntament? A les properes Eleccions Municipals ho veurem!

COMENTARI

La major part de la gent gran que va dir que no, que Salitja no hauria de tenir Ajuntament propi, deia que pels anys que els quedaven, no valia la pena encaparrar-se en qüestions d'aquestes: Evidentment no pensaven en les generacions posteriors.

Alguns que deien que sí, que Salitja hauria de tenir Ajuntament propi, no s'ho prenién massa seriosament i ho afirmaven sense pensar en el que això podia afectar al poble en si i en els seus habitants.

Els que voltaven la quarantena i deien que no, sobretot els homes, donaven la raó que Salitja era un poble petit, sense indústries ni comerços prou importants com per poder-lo mantenir. Malgrat això, molts afirmaven que si sortien idees prou positives i raonables, ajudarien en tot el que es trobés al seu abast.

Tant homes com dones, sobretot dels 20 als 60 anys, tenien molt clar que Salitja hauria de tenir el seu propi ajuntament i, alguns d'ells, fins i tot es comprometien a assumir càrrecs de responsabilitat. Però molta gent, responia que sí, que volia ajuntament propi i que col.laborarien però, a l'hora d'assumir càrrecs se'n rentaven les mans perquè tindrien molts maldecaps. D'altres, no volien col.laborar, ja que confonien col.laboració amb suport econòmic i tenien por de "quedar-se arruinats".

Molts, abans de contestar les tres preguntes, es desfeien en excuses per por de comprometre's però quan els dèiem que només era una enquesta en què els noms no hi figuraven, responien, sí més no, el que els hi passava pel cap.

El jovent, molt solidari i patriota, tenia claríssim que Salitja no hauria de dependre de Vilobí i mostraven grans ganes de col.laborar. Molts d'ells opinaven, que en el cas de que Salitja s'independitzés, encara que els hi portés maldecaps, assumirien tasques dins l'Ajuntament de Salitja amb gran alegria de poder-ho fer. D'altres, al contrari, preferien no haver-se'n d'ocupar, encara que també col.laborarien.

Els menors d'edat malgrat la seva impossibilitat d'assumir càrrecs, contestaven sí a les tres preguntes, mostrant-se il.lusionats pel que podien fer per Salitja i la seva gent, quan tinguessin els 18 anys complerts.

ESTER FAGES I ANNA CORNELLÀ